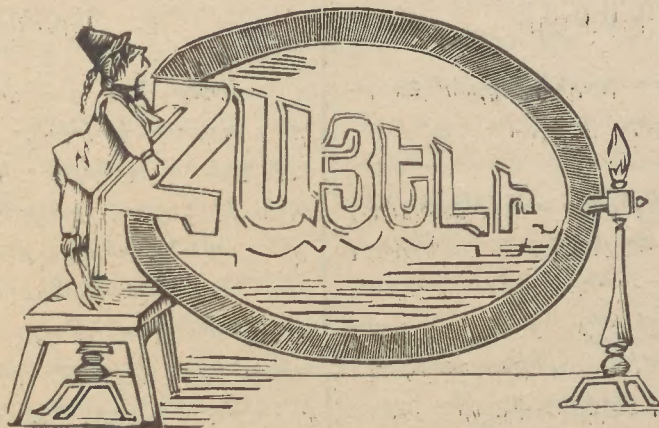

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳԻՆ

Պուլկարիոյ համար
Տարեկան Ծրք 10
Վեցամսեայ » 5
ԿԱՆԽԻԿ

20
ՍԱՆԴԻՄ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳԻՆ

Արտասահման
Տարեկան Ծրք 12
Վեցամսեայ » 6
ԿԱՆԽԻԿ

20
ՍԱՆԴԻՄ

ՀԱՆԴԵՍ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ԶԱԻԵԾՏԱԿԱՆ

Կը հրահարակոյի ճաքաք օրերը: Ծա-
նոցման տողը 10 Սանդիմ: Երկու ք/ու ա-
ռաջ հրահարակոյած քերքը 40 Սանդիմ:
Չհրահարակոյած գումարի մը ետ յսրուիր:

Հասցե
DIRAN PAPA-ZIAN
RUE DRAGOMAN K. STEPAN
(BULGARIE) VARNNA

ՏԳԵՂ ՊԱՏԿԵՐՆԵՐ

Անցած կիրակի առաւօտ ցնցոտիներ
հագած խեղճ մանկամարդուհի մը արտասուա-
լից աչօք Աղբատախնամին կը դիմէր յանձ-
նարարականով մը՝ որպէս զի ամուսնոյն և
երկու զաւկներուն հետ ի Պոլիս վերադառ-
նալու համար պէտք եղած շոգենաւի տոմ-
սակները եւ այլ ծամբու ծախքերնին հո-
գացուին: Աղբատախնամը պէտք եղածը տը-
նօրիներ ու կինը ուրախութենէն ոտքը գիտ-
նէն կարած իր տունը վերադարձած էր:

Երկու ժամ ետքը Մուսալլայի մեծ
փողոցէն բայօթն մը կիջնէր ղէպի նաւա-
մատոյց, որուն մէջ՝ գլխարկին վրայ՝ հիւս-
արներու հազարապետի մը գլխարկինին պէս
աւանուալն 1 ոսկինոց քիւր մը ունեցող եւ
պանքերի կնկան մը պէս հագուած սգուած
մանկամարդ կին մը լազմած էր, ձեռքի
հովահարովը մերթ ընդ մերթ վէմբին տա-
լքութիւնը մեզմիւ ջանալով. անոր քովը նըս-
տած էր ամուսնի ու ղէմն ալ երկու զա-
ւակները՝ որոնք նոյնպէս մաքուր հազ-
ուած էին:

Աղբատախնամէն ծամբու ծախքը մու-
րացող կիւնն էր այս:

Նոյնպէս Աղբատախնամէն օրական 2
քիւր հաց առնող ուրիշ դիակաւորեալ աղ-
բատ կին մը՝ իր երկանը, աղջկանը ու
տղուն հետ հագուած սգուած՝ երեքշաբթի
գիշեր հաճի Բանագոյին պարտէզը նստած
պիրա կը խմէր, անշուշտ կարծելով թէ
փոխած հագուածը ու երեսը քսած խաւսի-
պէճը զինք անձանաչ պիտի ընեն:

Գիշերները ի Մուսալլա Պարսիկին սըր-
ճարանին առջեւ՝ փողոցին մէջտեղը քարա-
յատակին վրայ նստած են կարգ մը հայ կի-
ներ ու օրիորդներ, թէ տեղացի եւ թէ գաղ-
թական, որոնք նոյն սըճարանին մէջի նուա-
գածուհեաց ձայնը առնելու եւ խօյի-
ներուն անբարոյական ցատկոտութիւնը տեսնելու
համար հոգի կուտան:

Ասոնց քով նստած են քիթն ու ախանջն
կտրուած ստայակներ. երբեմն « ուֆ, այ,
վայ, վոյ » ձայները կը լսուին, արդիւնք
կսմիտներու: Այս տիկիները հետերնին բե-
րած են իրենց փաքիկ՝ զաւակները, որոնք
նուագածուհիներուն ձայնին կրնկերանաւ եւ
փողոցին մէջ խաղ կը կանչեն:

ԲԱՅ ՆԱՄԱԿ

ԱՌ ՏԵՍԱՐ Մ . . . Ա . . . Կարնեցի, այժմ՝ Ռուս-
ճուգցի և նամակագիր «Մշակ»:

Երեք սեւ աստղերու տակ ինքզինքնիդ
ծածկած կարծելով Պուլկարիոյ Հայ մամուլի
մասին ժայթքած լուսանքներնիդ կարգա-
ցինք: Պէտք էր մեզի ձեր ո՛վ ըլլալը հաս-
կընալ, ուստի բոժոժիկը հրեղէն սուրհան-
դակով անմիջապէս ի կովկաս Մշակի տպա-
րանը ղրկեցինք, ուր վերոյիշեալ երեք աստ-
ղերը աւերելով՝ տակէն ձեր անունը երևան
հասնէր էր:

Անշուշտ կը զարմանաք Պարոն, մեր այս
յաջողութեանը վրայ. պէտք է համոզուիք
որ եթէ մինչև իսկ Սիպերիոյ սառնամանեաց
տակ ծածկուելով հրատարակէիք ձեր հայ-
հոյանքը՝ սադայէլ բոժոժիկի ձեռքէն դար-
ձեալ չէիք կրնար ազատել օձիքնիդ. ուստի
ընկերացէք մեզի հետ ծափահարել բոժո-
ժիկի ձեր վրայ տարած այս յաղթանակը:

Որովհետեւ դուք ձեր նոյն գրութիւնը
մերթ թըքահայերէն եւ մերթ ռուսահայե-
րենով ըրած էք, ուստի պատասխանում ենք
որ կեանքերնուդ մէջ դէմքերնին չի տեսած
ու հետերնին չի խօսած անձնաւորութիւնները
նախատելովնիդ ձեր տխմար մի արարած լի-
նելն ապացուցանում էք: Ուրեմն ի դիմաց
Բօլղարական հայ մամուլի՝ պաշարկում
ենք ձեզ հրապարակաւ ներումն խնդրել նո-
ցանից, ապա թէ ոչ պիտի յանձնենք զձեզ
Բոժոժիկի որպէս զի կենդանագիրդ ցոյց տայ
Հայելիի միջոցում: Փախուստի ճամբայ չու-
նիք, եթէ համակերպիք մեր առաջարկին՝
կռօնի ֆապրիպայի արտադրութիւնից մի
կռավաթ նըւերում ենք ձեզ, ապա թէ ոչ՝
կենդանագիր նիդ, հանդերձ բոժոժիկեան կոն-
դակաւ:

ԱՏԻԼԷ

Եթէր հատ գաւաթներու փրփրոտ ու
պաղ պարունակութիւնը պարպելէս՝ ստամոք-
սըս զով ու զուարթ՝ շիբ մը սլըքտըկալու
վրայ էի Հայտարար բաշայի չայիրը տէրէ պո-
յին, որուն եղբրը շքեղ հաւաքում մը լեց-
ուած էր պաշտելի Փէրաճէյիներու: Սիրտս
յանկարծ սկսաւ թափ թիփ զարնել: Իքս
աթոռներու վրայ (X) երկու հօգի նստած է-
ին, որոնք մէկնայուածքով բէրիշան բրին գիս...:
Երեւակայեցէք դէմքեր որոնց վարդապոյն ըս-
պիտակութեան վրայ արեւը օր մը օրանց չէ
համարձակեր թառելու: Աչուրնին անանկ
մագնիսական բան մը ունէին իրենց մէջ՝ ո-
րոնց նայած աստեղ բերանէդ դուքս ձգելու
ես լեզուդ «Հէյրան» ըլլալէդ, մանաւանդ
թէ որ ինծի պէս պիրա խմած ըլլաս նէ այդ
վայրկենին: Մազերնին ըսես՝ մետաքսէ զինայի
գոյն գլխակապերէն դուքս յորդած՝ ոսկիի
կեղծ դեղնութեամբ մը՝ գրգռիչ հանգա-
մանք մը եւս կաւելցունէին իրենց շնորհալի
նստուածքին վրայ...: Ու ինչ որ գրեցի հի-
մայ իրենց պիւնուրիին վրայ՝ հեռուէն ըս-
կսելով արդէն առիթը ունեցած էի այդքան
մանրամասնօրէն գննելու զիրենք, հիացումէն
ու ըմպելիքէն աչքերս այրելով: Հասած էի
ալ իրենց մօտ: Թեթեւ մը խնդալով իրենց
նայեցայ՝ յուզուած: Անոնք փոխադարձաբար
ժպտեցան ինծի, եւ աւելի՛ խորունկ ու ա-
նուշ ժպիտով մը, գլուխներու աննշմարելի
հակումով մըն ալ: Այն ինչ սիրոյ ողջոյննիս
այսչտի անակնկալօրէն փոխանակած, արդէն
հեռացած անցած էի անոնցմէ, չը գիտնա-
լով ինչ միջոց բռնել իրենց դէմ...: Նորէն
ետ դարձայ: Առջեւնուն կանցնէի կոր: Օ՛հ,
մարիս բան մը չէր: Ահաւասիկ աեսածս:

Մին աթոռին վրայէն վար իջած խոտին
վրայ նստած էր՝ ցուցնելով իր սեւ գուլպայով
կաղապարուած ոտքերը: Այս գիրքին մէջ
մատն ալ բերանը տարած էր՝ կէս մը խած-
նելու ձեւով, ինդալ սկսելու վիճակի մը մէջ,
Իսկ միւսը, այն որ դեռ աթոռին վրան էր՝
փետուրէ ճերմակ շքեղ եփանդայլը բացած ու

կէս մը իր գէմքին բռնած, ինչ լնէ նէ աղէկ. — միւս կ'աւնդը ձեռքովը համբոյր մը խրկեց ինծի՝ մատուցները չըթուներին տանելով տենդոտ արագութեամբ մը՝ հովահարին տակէն . . . : Չեւնոցին ծայրէն մինչեւ պիլէկին տանթէլալը մերկութիւնը տեսնայիք նէ՝ խելքերնիդ կը թւցունէիք :

. . . Ար քալէի հիմայ, առանց գիտնալու թէ ես եմ քալողը, կը վախնայի որ յանկարծ վար իյնամ այս տարօրինակ յուզումէս: Նորէն ետ դարձայ, միշտ տէրէ — պոյն քերելով: Նոյն գրգռիչ գիրքին մէջն էին երկուքն ալ: Այս անգամ կը խօսէին իրարու հետ՝ նայուածքնին ինծի ուղղելով: «Ատիկէ հանրմ, կեղինելի՛մ պիր աղ»: Օ՛հ, անձնն ալ սորված էի . . . : Ու երբ խենթ կտրած այս տուպլէ ակնկալներէն քանի մը քայլ առաջ անցայ՝ ոստիկաններու թունաւոր նայուածքը արգէն վրաս հրաւիրած եմ եղեր: Երկու ժանտարմ՝ դէմն ելան՝ աչքիս պէպէքին մէջը թաթխելով իրենց խուզարկունայուածքը:

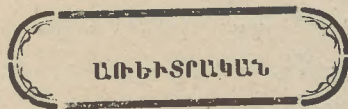
Յուսահատ գացի նստիլ մօտակայ հովուզը կազինօն, ուր ինձէ սազ ալ կար: Միշտ տեսողութենէս չը վրիպեցուցի այդ պաշտերի զոյգը սակայն:

Երկու «տէլիգանլը», անոնց առջեւէն կանցնէին կոր, երկուքն ալ պէյզատէ բաներ, ռէտէնկօթ հագած: Այ՛ սոսկայի, միւսնոյն բաները ըրին անոնք այդ ազուր տղաքներուն, նոյն ձեռքի շարժումները, նոյն հըրապուրող ժպիտները, նոյն փորձութեան մատնող աչք ընթուինները: — Ելայ տեղէս, և Իւսկիւտարիս ճամբան բռնեցի խօչի եօլիէն:

Ճամբան մինակս քալած ատենս կը խորհէի, «Ատիկէ հանրմ, ի՛նչ աղւոր անուն, աս անուամբ բաց երգ մը յիշեմ պիտի ես, կեցիր նայիմ, հա, Ատիկէ գըղիմ՝ ատիլէ, գուրպան օլամ օ՛ տիլէ. . . : Բայց ինչո՞ւ սիրեմ, համազրիմ այլ ևս ես ատոր: Կեղծիք չէի՞ն ատոնց ըրածը, ամբողջ կեղծիք: Աճիլէ . . . աճիլի՛ է, ու իրա՛ւ ալ ատելի, ինչպէս ատելի նաև ամէն անոնք որ փոռւած նստապ

էին ատ իրիկունը Հայտար բաշայի թռէնին ճամբուն երկայնքը, էյլէնձէլիք սակելով, ֆնտըն ուտելով ու «ֆնտըն ծախելով», անցնողը գլխէ հանելով, խնդալով, իշմար ընելով, անպատկառ ու անվայել դիրքերով կանանչին վրայ նստած՝ նրիտասարգները կանանչնալ հրաւիրելով:

ՅԷՈՂԻԿ

ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

Հրապարակ խօզանդեան

- Դրամ. — Անունը կայ՝ ինքը չի կայ:
Ամսական. — Ընողը մատով պիտի ցուցնեն:
Մանած. — Մօրը մանածը ծախողը ոստիկան գրուեցաւ:
Առեւտուր. — Բա՛սօ:
Սիրտ. — Ժողովրդին բովը չէ մնացած:
Հաւասարութիւն. — Այս ապրանքը հոս մինակ գերեզմանատունը կը գտնուի:
Հանգստութիւն. — Գրաքննիչը բաւարանէն ջնջեց այս բառը:
Իրաւունք. — Պահանջողը շատ՝ բայց տուող չի կայ:
Սփա. — Ծայրը չիվիլի կամ տէմիր չէմպէրի, պատրաստ ապրանք քիւրտերուն մօտ շատ կայ:

100 Այցաքարտը երկու Փրանքի կը տպագրուի: Գիմը «Հայելի»ի խմբագրութեան: Քաղաքներէ ըլլալիք յանձնարարութեան թղթատարի ծախք 30 սանդիմ յանձնարարողին վրայ է: Գրամի փոխարէն Պուլկարական 5, 10 եւ 15 սանդիմնոց նամակագրոջմ կ'ընդունուի:

ՈՒՅՏՈՒՐՄԱՍԻՕՆ

ՍԱՀՐԸ ԻԼԻ ՀԱՍԹԱ

Սաղըրըն պիրի՝ կեչեն կին՝ պիր հաս-
թա տօսթունու կեօրմէյէ կիտէր:

Նա սըսըն պէ արգատաշ, պու կին սէ-
նի էվվէլքինտէ ղիյտտէ իսլահ կեօրիւեօրմ:

— Ա՛հ, քի՞մ տէմիշ, ագսի օլարագ
հալիմ չօգ ֆէնա տըր,

— Իշթէ պու էյի, տօղրոսու չօշ
հօշլանտըմ հէքիմին քի՞մ տիր:

— Պրագ ատամ...

— Օ, թանըրմ, պիրինճի հէքիմտիր
եէմէյէ նէ՞ իգին վէրտի:

Հասթանըն ճանը սլգըլըպ,

— Էշէկ պաշը:

— Աֆիյէթ օլսուն, ագ կինտէն պաս-
տըլը եէմէյէ տէ գօյվէրիր:

Հասթա՝ մէկուսանէ — Աման Ալլա-
հըմ...

— Սապր էթ արգատաշ, օ տէտիղին
պիր գաշ կինտէն սօղրա օլուր... սօնունա
գատար պու հալտէ գալաճագ տէյիլ իտին
եա՞ն:

Հասթա մէճպուր օլուր ույուեօր կիպի
կէօղլէրինի գաբամաղա. սաղըր տախի գալ-
գար կիտէր:

ԻՔԻ ԱՀՊԱՊԱՆ

Մուրատ աղա, եաբըշտը՞մը:

— Նէ՞ շէյ:

— Գահվէտէ քեահատ օյնատըղըն
յաբըթ պու գատար սէնէլիք ահպապնլա
գալկա էտիպ օնուն գալպինի գըրմալը մը իտին:

— Նէ՞ պօշ սէօղլէր իտէյօրսըն. պիր
ատամ քէնտի թանըմատըղը պիր զաթ իլէ
գալկա իտէպիլի՞ր մի. էլպէթտէ քէնտի ահ-
պապարընտան պիրինին գալպինի գըրա-
ագ տըր:

Թորսո աղա, նէ՞ եաբտընը, գըղընը
ղը էվլէնտիրտինի՞ր մի:

— Խա՛յըր:

— Նի՛շիւն, պէն իշիթտիմ՝ քի իբի՛յ
տըր եալուգլու (նշանուեր) օլմուշլար:

— Էօյլէ տիր ամա՞ եալուգլուսը կիմ-
նաղ մէքթէպինտէն եէնի չըգմըշ օլուպ տա-
հա պիր իշէ պաշլամամըշ տըր. իշէ պաշ-
լսըն քի սօնրա տիւյիւնի էտէլիմ:

— Ատամ սէնտէ, պունլար հէփ պօշ
շէյլէր տիր, սէն պիրտէֆա օնլարը պաշ պա-
շա կէթիր էվլէնտիր՝ պագ սօնրա նէ՞ իշլէր
աշըլըր:

Տէլիգանընըն պիրի՝ պօրճլարնտան
գուրթուլմա է իշիւն գէնկին ամաշտընա միւ-
րաճաթ իտէր:

— Ա՛հ, ամաշըլըմ, ալաճագլըլարմ
պէնի սըգըշտըրընօրլար. հաթտա տալա ա-
լաճագլար. պու պէլառան գուրթուլմանըն
պիր եօլունու...

— Պէն սանս պու պօրճլարտան գուր-
թուլմագ իշիւն լաղըմ օլան նաոիհաթը վագ
թընտա վէմմիշիմ:

— Նէ՞ կիպի:

— ...օղլունուն գըղըյլա էվլէնիրսէն
պօրճլանընըն էօտէյէպիլիրսին. Պուկարիա
պանգասընտա 2000 լիրա նագըտ փարասը
վար:

— Էյի ամա՞ պէնիմ պյոււմուն իբի
գաթ ուզունըղընտա օլան գըգա նա՞սըլ գէվճ
օլայըմ, եանընտա տուրուրսամ՝ թիւթիւն
քէսէսի կիպի կէօրիւնէճէիմ:

— Նէ՞ զարարը վար:

— Ճանըմ, գուրումուշ պիր տիրէյէ
պէնգէր:

— Տահա էյի եա, պիր ատամ էվ
եաբմայա գալքըշըրսա՞ օնա իլք լաղըմ օլան
շէյ տիրէք տիր:

ՄԱՆԻ ՄՈՒՆԻ

ԼՐԴԱՐ ԴԱՏԱՍՏԱՆ ՄԸ

Ագլիոյ Պիլմինկամ քաղքի բնակիչներէն հացագործ մը՝ ուզելով որ ամէն օր իր տանը մէջ գործածուելիք կարագ իւղն բոլորովին զուտ եւ անխառն ըլլայ, մետակայ ագարակէ մը բերել կուտար մէկ մէկ քիլոնոց ամաններով: Ժամանակ մը ետքը կասկածելով որ կարագ իւղն պակաս է, կը կշռէ ու մէն մի քիլոյէ 10—15 կրամ պակաս կը գտնէ: Իսկոյն գատ կը բանայ ագարակատիրոջ դէմ՝ եւ կարագ իւղերն դատարանին կը ներկայացունէ:

Նախագահը կը հարցնէ ագարակատիրոջ.

— Այս տուփերը իբր ամբողջ քիլո՞ կը վաճառես.

— Այո:

— Բայց պակաս է:

— (Ջարմանքով) Պակաս:

— Այո. դուն կշիռ չունի՞ս.

— Ունիմ:

— Լաւ. վաճառածդ չե՞ս կշռեր.

— Կը կշռեմ:

— Ուրեմն ինչո՞ւ պակաս կուտաս:

— Կարծեմ թէ պակաս չէ, շատ ճիշդ կը կշռեմ:

— Բայց ի՞նչպէս կը կշռես որ...

— Պիտի բացատրեմ. այս փարդը ինձմէ կարագ իւղ կառնէ, ես ալ իրմէ հաց կառնեմ, ասոր հացերն ճիշդ քիլո են. ուրեմն կշիռին մէկ կողմը հաց մը կը դնեմ միւս կողմն ալ այնչափ կարագ իւղ, եւ կը կշռեմ. եթէ հացը պակաս է՝ ուրեմն կարագն ալ պակաս է. ե՞ս Կամ յանցաւորը:

Այն պատասխանին վրայ դատաւորը հրամայեց հացագործին խանութէն քանի մը հաց բերել տալով կշռելու: Հրամանը կատարուեցաւ. հացերը պակաս էին: Ու հացագործը տուգանքի եւ պատժոյ կ'ենթարկուի փոխանակ ագարակատիրոջ: Թարգմ.

Երկու բարեկամուհիք

Պիստոս հանրմ, իմացա՞ր, Ներսէսին աղջիկը մանչ դաւակ մը բերեր է.

— Քա ի՞նչ կըսես կոր, կարգուելին ի՞նչ խտար եղաւ քի:

— Անճարակին էր:

— Անճարակէն մինչեւ հիմա վեց տ-միս է:

— Անանկ է ամա սէպէ քի իրեք տ-միս ալ նշանած մնացին՝ կէնէ հիսապը թա-մամ է:

ՕԳՏԱԿԱՐ ԽՐԱՏՆԵՐ

Հինտ—Եաղիի գործածութիւնը

Այս իւղին գործածութիւնը թէեւ շատ օգտակար է իբր լուծողական, բայց անախորժ աղբեցութիւն մը ունի խմուելու տառն ու շատ անգամ սիրտ խառնվուք յառաջ կը բերէ: Այս բանէն ազատելու համար պէտք է իր քանակութեանը չափ գինիի հետ խառնել ու անանկ խմել, որով լեզուին չի փակչիր. կամ իր քանակութեանը չափ ունէ քաղցրօղի (իքսիր, լիքէօս) խառնել և կամ 8—10 կաթիլ նարնջենայ ծաղկի ջուր:

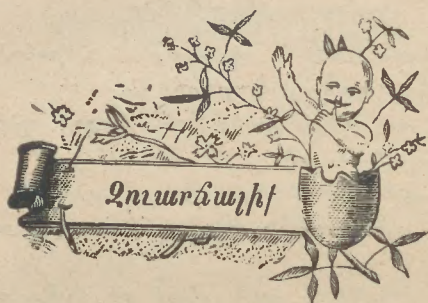
Ահա այս կերպերով շատ դիւրութեամբ կը խմուի ու կը մարսուի այդ թանձր իւղը:

ԱՆԺԵԼԻԻԲ

ԶԲՕՍԱՆՔ

— Ո՛հ, ո՛ր պահուրտեցաւ կինս:

ՄԻՋՆՈՐԴ ԿՈՃԱԿԸ

Թե աշխարհիս մէջ ամենէն փոքր պարագայները մեծամեծ արդիւնքներ կրնան պատճառել, արեւի լոյսին պէս բացայայտ ճըշմարտութիւն է. Ահա ձեզի ապացոյց մըն ալ որ մեր ըսածը անգամ մըն ալ պիտի հաստատէ:

Փողոցի մը նեղ մայթին վրայ, պարոն մը և օրիորդ մը դէմ. դիմաց կենէն և իրարու քովէ անցած ատեննին դիպուածը այնպէս կը կարգադրէ որ պարոնին զգեստի կոծակը օրիորդին ցիսիին օղակներէն միոյն կը կառչի:

Երկուքն ալ կանգ կ'առնեն. գերմարդկային ծիգեր կոծակը արտաքսելու. անհասարկն. չարաճիճին այնքան վարպետութեամբ պարուրուած է ոլորապտոյտ և բուրու մնաւէտ թելերուն մէջ, որ ելնել երբէք չուզէր:

Հոն է, հոն կը մնայ, ինչպէս Անգլիացիք՝ յեգիպտոս:

Չեղբերը իրար կը խառնուին. օրիորդը կերասի պէս կարմրցած է. անուշիկ աչքերը վեր կ'առնէ.

— Ներեցէք, պարոն, կըսէ:

— Քաւ լիցի օրիորդ, դուք ինձի ներելու էք...

— Բայց վերջապէս...

Պարոնը յափշտակուած՝ սրտին խորէն ուժ կուտայ սիրելի կոծակին յամառութեան.

— Օրիորդ, կ'ուզէք որ միշտ այսպէս մնանք...

— Մնանք... կը մրմնջէ օրիորդը աննկ ձայնով մը՝ որ կոծակը յղակին մէջ հաճոյքէն կը սարսռայ:

Եւ այսպէս ալ մնացին, բայց տարակոյս

չի կայ թէ փողոցէ տարբեր տեղ մը: Երջանիկ ամուսնութիւն մը կ'ընեցին:

Տեսարբ և տիկնայք, ձեր կոծակներուն ու ցիսիներուն վրայ աղէկ հսկեցէք, զի անոնք ալ ստանալոց են:

0

Կարճամիտ գիւղացի մը որ ուրուականի և կախարդութեան կը հաւատար, օր մը իր մէկ բարեկամին օձիքէն բռնած կը պնդէր թէ մարդագայլը ամէն գիշեր իր տանը պարտէզին մէջ կը պտտէր տեսակ տեսակ կերպարանք մտած:

Բարեկամը հեգնօրէն ծիծաղելով պատասխանեց.

— Բայց ատանկ բան անկարելի է որ ըլլայ:

— Անկարելի... սակայն ես աչքովս տեսայ եւ շատ ալ վախցայ:

— Իրաւ կըսես.

— Հարկաւ:

— Էյ վերջին անգամ որ տեսար ինչ կերպարանք ունէր, անոր նայինք.

— Էշու... ասոր ինչ պիտի ըսես.

— Շուքէդ վախցեր ես պիտի ըսեմ:

Այս հինգշաբթի օրը տեղւոյս բժիշկներէն մէկը ի Երևանի թաղեա հիւանդի մը տունը կը տարուի:

Խօսակցութեան միջոցին հիւանդին տէրը կըսէ տօգթօսին.

— Թերեւս նեղացած ըլլաք դձեպ այսչափ հեռու տեղ մը հրաւիրելուն համար, որովհետեւ օգը շատ տաք է:

— Անհոգ եղիք, օգին տաքութիւնը կարեւորութիւն չունի ինձ համար. մանաւանդ որ ոյս կողմերը ուրիշ ծանրը հիւանդ մը ունենալուս՝ մէկ բարով երկու թուշու զարկած պիտի ըլլամ:

ՄԻՇՏ ԿԸ ՏՈՒԺԷ

Չհոբէն չեկած գործը իր վնասն առնողը .

Ինքզինքը ձախող բժիշկի մը խնամոցն յանձնող հիւանդը .

Խըլավուզի ձեռքով կարգուողը .

Բերանը՝ անխորձ ատամնաբուժին ներկայացնողը .

Հարստանալու յուսով խաղատուն յաճախողը .

Աժանութեանը համար անճարակ սպասուոր բռնողը .

Դրամծիտով տմուկանացողը .

Ապառիկ տուողը .

Յարբիւյի մը խօսքերուն հաւատացող մտամադէլը .

Ճաշարանի կամ գինետունի մը մէջ իր պարտապահանջին հանդիպողը .

Նեղ ոտնաման հագնողը ՄԻՇՏ ԿԸ ՏՈՒԺԷ :

Պօնժուր էթիէն, նա՞նըլըն պագալըմ .

— Ա՛հ, պէն տէ սէնի արահօրըմ մօն տալի :

— Մէ՛ բո՞ւրգուա .

— Պաշրմտա թրիսթ պիր ափէր վար :

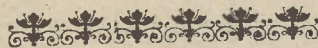
— Օ՞, կրան տիէօ, նէ՞ն վար մօնչէր :

— Ճա՛նըմ, կակաուզ՝ ֆագաթ տէլի-դաթ վէ գօգէթ պիր մատմաղէլէ ամուր էթաիմ, հալլէրինտէն աղնպյօրըմ քի օ տա պանա ամուր էթմիշ տիր :

— Էյի :

— Անճագ, նէ՞ եօլտա աչըլայըմ տէյի տիւշիւնիւր՝ պիր տիւրլիւ եօլունու պուլա-մայօրըմ :

— Ատամ սէն տէ, պիր գաչ ագչամլար հաճի Բանագօ կազինօսընըն էօնլէրինտէ կէզինսէն՝ էօյրէնիր կիտէրսին :

ՀԱՆԵԼՈՒԿ

Թիւ 15

Թէ վից կամ ոսաներկու

Թեւերս տարաժեմ՝

Ջուր կամ տաքութիւն

Թող գան, հոգ չընեմ :

Չըմերը կը սենամ,

Ամառը ճերմկիմ,

Վրաս բտրակուկ

Միշտ վերմակ մ'ունիմ :

Թիւ 16

Տերեւ չունի՝

Արմատ ունի ,

Մոխրագոյն է կամ ճերմակ,

Եւ կակուղ է զերդ բամպակ .

Չունի նաեւ

Ոչ մի տերեւ :

— օ —

Թիւ 13 հանելուկն էր՝ ԳԻՐԲԷ :

Գրիգոր Մուշեղեան :

Թիւ 14 հանելուկն էր՝ ԵՒԱ :

Յ. Պ.

Թիւ 5 Նկարհանուկը կարդալ այսպէս :

«Կայծակը մէկ շաբաթուան մէջ երկու անգամ տուն մը զարկաւ » :

Վ. Բ.

Առաջուց ի վեր Պարսկաստանի հրեաները գլուխնին ածիլուած կը պտտին եղեր, բայց այս տարեգլխէն սկսեալ մազերնին երկնցուցեր են. Պարսիկները անոնց այս յանդգնութիւնը նոր կ'առհեղով՝ սաստիկ բարկացեր ու գիմաւորած հրեանին սափրիչին օտընւը կը նստեցնեն ու ծեծի սպաւնալիքով գլուխնին ածիլել կուտան եղեր:

Ա. Զ. Դ.

Այցեւորումս, հասցէտուս. նամակագլուխ, հրաւիրատումս, բարենիշ, տոմոակ, ևայլն ևայլն թէ՛ պարզ և թէ՛ ոսկեզօծեալ սէկ քանի գոյներով կը տըպագրուին: Քաղաքներէ եկած յանձնարարութիւնք փութով կը կատարուին: Գլխէն գոհացուցիչ: Դիմել հաւելի խրմբագրութեան:

գեմակոյկներ. ջաղացքի վերաբերեալ ամէն տեսակ երկաթեայ գործիքներ, զրամական գասաներ, շէնքերու յատուկ երկաթեղէններ, տեսակ տեսակ ջրհաններ ևայլն ևայլն կը պատրաստուին: Պատ, Յաճախորդք միշտ գոհ մնացած են սոյն գործարանի շինութիւններէն:

ՏՕԳՓ. Ե, ՓՈՎՄԱՍԵԱՆ

Պատիւ ունի ծանուցանել արգոյ հասարակութեան թէ վերագարձած է Սօֆիաէ և կրնդունի հիւանդներ ամէն օր իր տունը ի Պալլադ Բազար, առաւօտները ժամը 10էն 12, իսկ կէս օրէն վերջը 2էն 5: 2օրեքշաբթի օրերը կէս օրէն վերջը ժամը 2էն 5 ձրհապէս կը գործանէ: 6—10

ՄԵՔԵՆԱՅԻՑ ԳՈՐԾԱՐԱՆ

(ՊՈՒԼԿԱՐԻԱ)

Գ. Յ. ԲԱՐՔԱՄԵԱՆ և Բ. Է. ԲԱՆՉՈՒՓ

Վառնա ճրգ թաղ ելտըլ թապիա

Ամէն տեսակ մեքենաներու. շինութիւն և նորոգութիւն, ջաղացքի թէ՛ շոգիով և թէ՛ պարզ ջուրով գործող մեքենաներ, նաև շո-

Оговоренъ редакторъ Н. Драгулевъ
Печатница „Взаимность“ — Варна.